

Protokół nr 7 do Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności

Państwa-Członkowie Rady Europy, sygnatariusze niniejszego Protokołu, zdecydowane poczynić na podstawie Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności, podpisanej w Rzymie 4 listopada 1950 roku (zwanej dalej "Konwencją"), dalsze kroki zmierzające do zbiorowego zagwarantowania niektórych praw i wolności, uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Gwarancje proceduralne dotyczące wydalania cudzoziemców

1. Cudzoziemiec legalnie przebywający na terytorium jakiegokolwiek państwa nie może być z niego wydalony, chyba że w wyniku podjętej zgodnie z prawem decyzji. Powinien on mieć możliwość:
 - a) przedstawienia argumentów przeciwko wydaleniu;
 - b) rozpatrzenia jego sprawy oraz
 - c) bycia reprezentowanym dla tych celów przed właściwym organem albo osobą lub osobami wyznaczonymi przez ten organ.
2. Cudzoziemiec może być wydalony bez uprzedniego skorzystania ze swoich praw wymienionych w ustępie 1 a), b), c) niniejszego artykułu, jeżeli jest to konieczne z uwagi na porządek publiczny lub uzasadnione względami bezpieczeństwa państwowego.

Artykuł 2

Prawo do środka odwoławczego w sprawach karnych

1. Każdy, kto został uznany przez sąd za winnego popełnienia przestępstwa, ma prawo do tego, aby zarówno orzeczenie o jego winie jak i o karze zostały poddane kontroli sądu wyższej instancji. Korzystanie z tego prawa, a w tym zasady, na których może ono być wykonywane, reguluje ustawa.
2. Prawo to może podlegać wyjątkom w odniesieniu do drobnych przestępstw, określonych w ustawie, lub w sprawach, w których dana osoba była sądzona w pierwszej instancji przez najwyższy sąd krajowy lub została uznana za winną w wyniku zaskarżenia wyroku uniewinniającego.

Artykuł 3

Odszkodowanie za niesłuszne skazanie

Osobie, która prawomocnym wyrokiem została uznana za winną popełnienia przestępstwa i odbyła wymierzoną karę, a następnie została uniewinniona lub ulaskawiona z uwagi na to, że nowe lub nowo ujawnione fakty dowiodły, że nastąpiła pomyłka sądowa, przysługuje odszkodowanie zgodne z prawem lub praktyką danego państwa, chyba że udowodniono, iż osoba ta całkowicie lub częściowo odpowiedzialna za nieujawnienie nieznanego faktu we właściwym czasie.

Artykuł 4

Zakaz ponownego sądzenia lub karania

1. Nikt nie może być ponownie sądzony lub ukarany w postępowaniu karnym przed sądem tego samego państwa za przestępstwo od którego został uniewinniony lub za które został uprzednio skazany prawomocnym wyrokiem, zgodnie z prawem i zasadami postępowania karnego tego państwa.
2. Postanowienia poprzedniego ustępu nie stoją na przeszkodzie wznowieniu postępowania w sposób przewidziany prawem i zgodnie z zasadami postępowania karnego danego państwa, jeśli wyjdą na jaw nowe lub nowo odkryte fakty lub jeżeli w poprzednim postępowaniu popełniono zasadniczą pomyłkę, która mogła mieć wpływ na wynik sprawy.
3. Żadne z postanowień niniejszego artykułu nie może być uchylone na podstawie artykułu 15 Konwencji.

Artykuł 5

Równość małżonków

Małżonkom przysługują równe prawa i obowiązki o charakterze cywilno-prawnym w stosunkach pomiędzy nimi i w stosunkach z ich dziećmi, w odniesieniu do małżeństwa, w trakcie jego trwania i w wypadku jego rozwiązania. Niniejszy przepis nie stoi na przeszkodzie podjęciu przez państwo środków koniecznych dla zabezpieczenia dobra dzieci.

Artykuł 6

Terytorialny zakres stosowania

1. Państwo, w chwili podpisania lub w chwili składania dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia, może wskazać terytorium lub terytoria, na których niniejszy Protokół będzie stosowany, i określić zakres, w jakim zobowiązuje się stosować postanowienia niniejszego Protokołu w stosunku do tego lub tych terytoriów.
2. Państwo może w każdym późniejszym czasie w drodze deklaracji skierowanej do Sekretarza Generalnego Rady Europy rozszerzyć stosowanie niniejszego Protokołu na inne terytorium wymienione w tej deklaracji. W stosunku do takiego terytorium Protokół wejdzie w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie dwóch miesięcy od dnia przyjęcia takiej deklaracji przez Sekretarza Generalnego.
3. Deklaracja złożona zgodnie z dwoma poprzednimi ustępami może być, w stosunku do jakiegokolwiek terytorium wymienionego w takiej deklaracji, wycofana lub zmieniona w drodze notyfikacji skierowanej do Sekretarza Generalnego. Wycofanie lub zmiana stają się skuteczne od pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie dwóch miesięcy od dnia przyjęcia notyfikacji przez Sekretarza Generalnego.
4. Deklaracja złożona na podstawie niniejszego artykułu będzie uznana za zgodną z ustępem 1 artykułu 56 Konwencji.
5. Terytorium państwa, na którym stosuje się niniejszy Protokół na podstawie ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia przez państwo oraz każde terytorium, na którym stosuje się niniejszy Protokół na podstawie deklaracji złożonej przez to państwo zgodnie z niniejszym artykułem, mogą zostać uznane za terytoria odrębne w świetle odniesienia do terytorium Państwa zawartego w artykule 1.
6. Państwo, które złożyło deklarację na podstawie ustępu 1 lub 2 niniejszego artykułu, może w każdym późniejszym czasie uznać w odniesieniu do jednego lub wielu terytoriów wymienionych w tej deklaracji kompetencję Trybunału do przyjmowania skarg od osób, organizacji pozarządowych lub grup osób, zgodnie z artykułem 34 Konwencji w stosunku do wszystkich lub niektórych artykułów od 1 do 5 niniejszego Protokołu.

Artykuł 7

Stosunek do Konwencji

Państwa-Strony uznają postanowienia artykułów od 1 do 6 niniejszego Protokołu za dodatkowe artykuły Konwencji, a wszystkie przepisy Konwencji stosuje się odpowiednio.

Artykuł 8

Podpisanie i ratyfikacja

Niniejszy Protokół jest otwarty do podpisu dla Państw-Członków Rady Europy, sygnatariuszy Konwencji. Podlega on ratyfikacji, przyjęciu lub zatwierdzeniu. Państwo-Członek Rady Europy nie może ratyfikować, przyjąć lub zatwierdzić niniejszego Protokołu, jeżeli jednocześnie lub wcześniej nie ratyfikowano Konwencji. Dokumenty ratyfikacyjne, przyjęcia lub zatwierdzenia składa się Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy.

Artykuł 9

Wejście w życie

1. Niniejszy Protokół wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie dwóch miesięcy od dnia, w którym siedem Państw-Członków Rady Europy wyrazi zgodę na związanie się niniejszym Protokołem zgodnie z postanowieniami artykułu 8.
2. W stosunku do każdego Państwa-Członka, które w terminie późniejszym wyrazi zgodę na związanie się niniejszym Protokołem, wchodzi on w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie dwóch miesięcy od dnia złożenia dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia Protokołu.

Artykuł 10

Funkcje depozytariusza

Sekretarz Generalny Rady Europy notyfikuje Państwom-Członkom:

złożenie podpisów;

złożenie dokumentów ratyfikacyjnych, przyjęcia lub zatwierdzenia;

daty wejścia w życie niniejszego Protokołu zgodnie z artykułami 6 i 9;

każdy inny akt, notyfikację lub deklarację dotyczącą niniejszego Protokołu.

Na dowód czego niżej podpisani, będąc do tego należycie upoważnieni, podpisali niniejszy Protokół. Sporządzono w Strasburgu, dnia 22 listopada 1984, w jednym egzemplarzu, w językach angielskim i francuskim, przy czym oba teksty są jednakowo autentyczne; oryginał zostanie złożony w archiwach Rady Europy. Sekretarz Generalny przekaże uwierzytelnione odpisy każdemu Państwu-Członkowi Rady Europy.